

ved Hornene og stille Forslag derom, idet vi derved ogsaa troede at imødekomme et Ønske fra Landstinget, men skulde jeg tage fejl deri, er det hele jo ikke noget Spørgsmaal af stor Rækkevidde.

Det Punkt, den højtærede Minister særlig dvælede ved, var, at vi havde ladet de af Landstinget indførte nye Værdighedsbetingelser blive staaende. Den højtærede Minister har Ret i, at vort Ændringsforslag for saa vidt er noget ualmindeligt, idet det gaar videre end til de Ord, vi forlange ændrede. Men vi have gjort det med velberaad Hu. Da der ikke forelæa nogen Udvalgsbetænkning, ønskede vi at lægge det klart frem for det andet Tings Medlemmer, at dette vilde Folketingets Medlemmer gaa med til, hvis de stemte for Loven i den Skikkelse, den vilde faa med vore Ændringsforslag, og det anse vi for at have en vis Interesse. For øvrigt iudrømmer jeg Rigtigheden af adskilligt af det, Ministeren bemærkede, men jeg skal dog — maaske til Overflod — gøre saavel den højtærede Minister som Tingets Medlemmer opmærksom paa, at det ikke er de eneste Værdighedsbestemmelser, Loven indeholder, men at Adgangen til Alderdomsforsørgelse jo fremdeles er betinget af at den paagældende „ikke ved Dom er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling“, og fremdeles af, at Trangen ikke begrundes i Handlinger, ved hvilke han til Fordel for sine Børn har betaget sig selv Midlerne til sit Underhold, eller ved hans daarlige og ødsle Liv; det sidste maa vel gælde baade *ham* og *hende*. Nu skulde det dog være ret usandsynligt, om ikke en Person, som har drevet Erhvervet Utugt og nu kommer og vil have Alderdomsunderstøttelse, fordi han eller hun føler Trang dertil, skulde kunne siges ved sit uordentlig Levned at være kommen i den Situation. Om derfor denne Tidsgrense med de 5 Aar vil komme til at spille nogen videre Rolle, skal jeg henstille til Overvejelse. Loven er jo Gummielasticum, og det vil den blive ved at være ogsaa paa dette Punkt.

N. Andersen: Det var mig en ret betydelig Overraskelse at høre den højt-

ærede Indenrigsminister udtale, at der foreligger en Række af Afgørelser fra ministeriel Side, som gaa ud paa, at det skal være berettiget for en Kommunalbestyrelse at nægte en Mand Alderdomsunderstøttelse, fordi han vitterlig er fordrucken, eller at nægte en Kvinde Alderdomsunderstøttelse, fordi hun har ført et utugtigt, løsagtigt Levnet. Det har jeg ikke haft nogen Anelse om; og jeg er ganske sikker paa, at det er gaaet en hel Mængde Kommunalbestyrelser i Landet paa samme Maade, thi det er en almindelig bekendt Sag, at det er en af de Anker, som har været mest almindelig fremsat ude i Landet i de kommunale Raad, at man mangler tilstrækkelige Værdighedsbestemmelser for at skelne, om man saa vil, Klinten fra Hvæden. Det vilde være overmaade ønskeligt og særdeles kærkomment — det er jeg overbevist om — for samtlige kommunale Raad om disse ministerielle Afgørelser havde været offentliggjorte paa en saadan Maade, at de virkelig kom til de kommunale Raads Kundskab. Det er muligt, og jeg tør ikke benægte det, at de have været optagne i Ministerialtidende (Afbrydelse). Jeg ved det ikke. Men selv om de have været optagne i Ministerialtidende, ville vistnok de fleste ærede Medlemmer, som have Lejlighed til at behandle dette Instrument, erkende, at det er saa vidtløftigt for de kommunale Raad rundt omkring, som have et stort ulønnet Hverv at varetage, og at det er saa besværligt at arbejde med, at der ikke er mange Sogneraad, som kunne sige at de følge med, hvad Ministerialtidende i saa Henseende bringer. Men hvis de ikke en Gang have været optagne i Ministerialtidende, hvad jeg ikke ved, saa burde de ganske sikkert have været det. Den Slags ministerielle Afgørelser, der i Virkeligheden er et Supplement til Loven og en nødvendig Forudsætning for, at man kan administrere efter Loven, bør virkelig bringes til alles Kundskab. Det tror jeg, den højtærede Minister vil være enig med mig i.

Den højtærede Minister mente, at det var uden væsentlig Betydning, om Ændringsforslaget Nr. 2 blev vedtaget eller ej. Ja, jeg er egentlig ganske enig med den højtærede Minister. Praktisk set har det ikke